

Luc Montagnier, Nobelprisvinder, tager homøopati alvorligt.

Artikel af Dana Ullman, 30. januar 2011 i The Huffington Post.
(oversat af Merete Klinkvort med forfatterens tilladelse)

http://www.huffingtonpost.com/dana-ullman/luc-montagnier-homeopathy-taken-seriously_b_814619.html?ref=fb&src=sp

Dr. Luc Montagnier, den franske virolog, som vandt Nobelprisen i 2008 for opdagelsen af AIDS-virus, har overrasket det videnskabelige selskab med sin stærke støtte til homøopatisk medicin.

I et bemærkelsesværdigt interview i Science magazine 24. december 2010 (1) har prof. Luc Montagnier udtrykt sin støtte til den ofte nedgjorte og misforståede medicinske specialitet, som homøopatien udgør. Selv om homøopatien har bestået i over 200 år over hele verden og er blevet den førende alternative behandlingsform blandt læger i Europa (2), har de fleste læger og videnskabsmænd udtrykt skepsis overfor dens effektivitet på baggrund af de ekstremt små doser af medicin, der anvendes.

Hovedparten af klinisk forskning indenfor homøopatisk medicin, som er offentliggjort i såkaldte peer-review (forskerbedømte) tidsskrifter, har vist positive, kliniske resultater (3,4) særligt i behandlingen af luftvejsallergier (5,6), influenza (7), fibromyalgi (8,9), rheumatoid arthritis/leddegigt (10), børnediare (11), postoperativ rekreation efter mavekirurgi (12), ADHD (13), samt reduktion af bivirkninger efter ortodoks kræftbehandling (14). Udover kliniske forsøg har adskillige hundrede grundforskningsstudier bekræftet den biologiske aktivitet af homøopatiske midler. En type grundforskning, kaldet in vitro studier, fandt 67 eksperimenter (hvoraf 1/3 var replikationer) og næsten 3/4 af alle replikationer var positive (15,16).

Udover den store mængde grundlæggende videnskabelige evidens og klinisk forskning findes der yderligere evidens for homøopatien i det faktum, at den opnåede udbredt popularitet i USA og Europa i det 19. århundrede pga. imponerende resultater, som folk oplevede i behandlingen af epidemier, som hærgede på den tid, bl.a. kolera, tyfus, gul feber, skarlagensfeber og influenza.

Montagnier, som i øvrigt er grundlægger og præsident i World Foundation for AIDS Research and Prevention (Verdensfonden for AIDS forskning og forebyggelse), fastslog, "Jeg kan ikke give homøopatien ret i alting. Men lige nu kan jeg sige, at de høje fortyndinger (som bruges i homøopatisk behandling) er rigtige nok. Høje fortyndinger af noget er ikke ingenting. De er vandstrukturer, som efterligner oprindelige molekyler."

Her refererer Montagnier til sin eksperimentelle forskning, som bekræfter et af de kontroversielle træk ved homøopatien, som bruger doser af substanser udsat for rækker af fortyndinger med kraftig rystning imellem hver fortynding. Selv om det er almindeligt for moderne forskere at antage, at ingen af de oprindelige molekyler forbliver i opløsningen, har Montagniers forskning (og mange kollegers forskning) bekræftet, at elektromagnetiske signaler af den oprindelige medicin forbliver i vandet og har dramatiske, biologiske virkninger.

Montagnier har netop indtaget en ny position ved Jiaotong Universitetet i Shanghai, Kina, (ofte kaldt "Kinas MIT" (Massachusetts Institute of Technology, verdens førende), hvor han vil arbejde på et nyt institut med hans navn. Dette arbejde fokuserer på en ny videnskabelig bevægelse ved korsvejen for fysik, biologi og medicin: fænomenet elektromagnetiske bølger skabt af DNA i vand. Montagnier og hans team vil studere såvel den teoretiske basis og de medicinske anvendelsesmuligheder.

Montagniers nye forskning undersøger de elektromagnetiske bølger, som han siger, udgår fra høje fortyndinger af DNA fra forskellige patogene stoffer. Montagnier udtaler: "Vi har fundet ud af, at DNA producerer strukturelle ændringer i vandet, som består ved meget høje fortyndinger, og som fører til resonante elektromagnetiske signaler, som er målbare. Ikke alle DNA producerer signaler, som vi kan måle med vores udstyr. De høj-intensive signaler kommer fra bakterielle og virale DNA."

Montagnier forsikrer, at disse nye observationer vil føre til ny behandling for mange kendte, kroniske tilstande, herunder autisme, Alzheimer's, Parkinson's og dissemineret sklerose.

Montagnier skrev om sine resultater allerede i 2009 (17), og i midten af 2010 udtrykte han ved et fornemt møde med andre Nobelpristagere sin interesse for homøopati og denne medicins implikationer (18).

Den franske pensionslov tillader ikke den 78-årige Montagnier at arbejde på et offentligt institut og begrænser derfor tilgangen til fondsmidler til forskning. Montagnier anerkender usandsynligheden for at opnå at forskningsstøtte fra Big Pharma og visse andre konventionelle forskningsfonde pga. den antagonistiske atmosfære mod homøopati og naturlige behandlingsmuligheder.

Støtte fra en anden Nobelprisvinder

Montagnier's nye forskning fremkalder minder om en af de mest sensationelle historier i fransk forskning, ofte kaldet "Benveniste-affæren". En højt respekteret immunolog, Dr. Jacques Benveniste, som døde i 2004, udførte et studie, som blev replikeret i tre andre universitetslaboratorier og udgivet i *Nature* (19). Benveniste og andre forskere brugte ekstremt fortyndede doser af substanser, som skabte en virkning på en type hvide blodlegemer, kaldet basofiler.

Selv om Benvenistes arbejde blev latterliggjort (29), betragter Montagnier Benveniste som en "moderne Galileo", som var langt forud for sin tid, og som blev angrebet for at undersøge et medicinsk og videnskabeligt emne, som den ortodokse videnskab havde overset og endda dæmoniseret.

Ud over Benveniste og Montagnier er der den vægtige holdning fra Ph. D. Brian Josephson, også Nobelprisvindende forsker.

Som svar på en artikel om homøopati i *New Scientist* skrev Josephson:

"Mht. Deres kommentarer til påstande om homøopati: Kritik, der centrerer sig om det forsvindende lille antal opløste molekyler i en opløsning, efter at den gentagne gange er fortyndet, er uden mening, eftersom fortalere for homøopatiske lægemidler tillægger deres virkning - ikke molekylerne i vandet, men derimod - ændringen af vandets struktur.

Enfoldig analyse kan måske vise, at vand som væske ikke kan have en sådan struktur, som et sådant billede kræver. Men eksempler som at flydende krystaller, der flyder ligesom almindelig væske, kan opretholde en ordnet struktur over makroskopiske afstande, viser begrænsningen ved den måde at tænke på. Der har ikke, efter min bedste overbevisning, været nogen afsløringer af homøopati, som fremstår hæderlige efter, at dette synspunkt blev taget med i betragtningerne.

Et relateret emne er det fænomen, som Jacques Benvenistes kollega Yolène Thomas og andre veletablerede forskere kalder "vands hukommelse". Hvis det er sandt, er det endnu mere signifikant end homøopati selv, og det bekræfter det begrænsede udsyn, som kendetegner det moderne, videnskabelige samfund, som i stedet for at skynde sig at efterprøve disse fund, bortskaffer dem som eneste svar (21)."

Efter kommentarerne blev Josephson, som er professor emeritus ved Cambridge University i England, spurgt af *New Scientist*, hvordan han blev fortalere for ukonventionelle ideer. Han svarede:

"Jeg var til en conference, hvor den franske immunolog Jacques Benveniste for første gang

talte om sine opdagelser af, at vand har en "hukommelse" for stoffer, der opløses i det - hvilket kan forklare, hvordan homøopati virker. Hans fund fremprovokerede irrationelt kraftige reaktioner fra videnskabsmænd, og det slog mig, hvor dårligt han blev behandlet (22)".

Josephson fortsatte med at beskrive, hvordan mange videnskabsmænd i dag lider af "patologisk mistroiskhed". Dvs. de har en uvidenskabelig adfærd, som hviler på holdningen: "Selv om det så var sandt, ville jeg ikke tro det."

Endnu nyligere svarede Josephson skarpt på den kroniske ignorering af homøopatien fra dens skeptikere ved at sige: "Ideen om, at vand kan have en hukommelse kan nemt tilbagevises ved hjælp af alle mulige nemt forståelige, uvederhæftige argumenter."

I det nye interview i *Science* udtrykte Montagnier desuden virkelig bekymring for den uvidenskabelige atmosfære, som hersker for tiden omkring visse ukonventionelle emner, såsom homøopati. "Jeg hører, at nogle mennesker har genskabt Benvenistes resultater, men at de er bange for at offentliggøre dem pga. den intellektuelle terror fra mennesker, som ikke forstår dem."

Montagnier konkluderede i interviewet, da han blev spurgt, om han er bekymret for at overgive sig til pseudovidenskab og svarede overbevisende: "Nej, for det er ikke pseudovidenskab. Det er ikke kvaksalveri. Det er virkelige fænomener, som fortjener yderligere undersøgelse."

Fejlinformationer spredt af skeptikere

Det er i sig selv bemærkelsesværdigt, at mange skeptikere overfor homøopati faktisk siger, at der "ikke findes forskning", som viser, at homøopatisk medicin virker. Sådanne påstande er åbenlyst falske, og dog er de udbredt på Internettet og endda i peer-review artikler. Blot en lille smule eftersøgning vil afdække mange højt kvalificerede studier, som er offentliggjort i højt respekterede medicinske og videnskabelige tidsskrifter, deriblandt *The Lancet*, *BMJ*, *Pediatrics*, *Pediatric Infectious Disease Journal*, *Chest* og mange andre. Selv om nogle af netop disse tidsskrifter også har udgivet forskning med negative resultater for homøopatien, er der ganske enkelt mere forskning, der viser positiv end negativ effekt.

Fejlagtige påstande og misinformation om homøopati er forudsigelige, fordi dette medicinske system udgør en livskraftig og markant trussel mod økonomiske interesser i medicin, rent bortset fra selve biomedicinens filosofi og verdensanskuelse. Det er derfor ikke overraskende, at *British Medical Association* havde den frækhed at referere til homøopati som "heksekunst". Det er jo til at forudse, at når man går på heksejagt, finder man nødvendigvis "hekse", især når der er andre særlige fordele ved at dæmonisere en potentiel konkurrent (homøopati spiller en langt større og mere konkurrerende rolle i Europa end i USA).

Skeptikere har desuden forlængst besluttet, at homøopatisk medicin indeholder "ingenting", fordi den er fortyndet for meget. Men ny forskning udført på det respekterede Indian Institutes of Technology har bekræftet tilstedeværelsen af "nanopartikler" af udgangsmaterialet endda ved ekstremt høje fortyndinger. Forskere har ved hjælp af Transmission Electron Microscopy (TEM), elektrondiffraction og kemisk analyse ved Inductively Coupled Plasma-Atomic Emission Spectroscopy (ICP-AES) påvist tilstedeværelsen af fysiske enheder i disse ekstreme fortyndinger (24). I lyset af denne forskning kan det nu fastslås, at enhver, der siger eller foreslår, at der er "ingenting" i homøopatisk medicin, simpelthen enten er uoplyst eller uærlig.

Da forskerne modtog bekræftelse på eksistensen af nanopartikler i to forskellige homøopatiske højpotenser (30C og 200C), og da de testede 4 forskellige lægemidler (Zincum met./zink, Aurum met./guld, Stannum met./tin og Cuprum met./kobber, konkluderede forskerne, at dette studie leverer "konkret evidens".

Selv om skeptikere overfor homøopati antager, at homøopatiske doser stadig er for små til at have biologisk virkning, er sådanne antagelser også bevisligt forkerte. Det multi-disciplinære område for virkning af små doser kaldes "hormesis", og omkring 1000 studier fra et bredt

udsnit af videnskabelige specialiteter har bekræftet signifikante og sommetider substantielle, biologiske virkninger fra ekstremt små doser af visse substanser på visse biologiske systemer.

Et særligt nummer af peer-review tidsskriftet *Human and Experimental Toxicology* (Juli 2010) beskæftigede sig med grænsefladen mellem hormesis og homøopati (25). Artiklerne i denne udgave bekræfter kraften i homøopatiske doser af forskellige substanser.

Til slut bør det lige nævnes, at skepsis overfor et emne er vigtigt for evolutionen af videnskab og medicin. Men som anført herover af Nobelpristageren Brian Josephson har mange videnskabsfolk en "patologisk mistroiskhed" overfor visse emner, som ultimativt skaber en usund og uvidenskabelig attitude og dermed blokerer for virkelig sandhed og virkelig videnskab. Skepsis er bedst, når dens fortalere ikke forsøger at afskære forskning eller lukke samtalen om et emne, men i stedet udforsker mulige nye (eller gamle) måder at forstå og bekræfte mærkelige, men presserende fænomener. Vi har allesammen disse udfordringer, når vi udforsker og evaluerer de biologiske og kliniske effekter af homøopatisk medicin.

Dana Ullman, MPH, er Amerikas førende talsperson for homøopati og grundlægger af www.homeopathic.com. Han er forfatter af 10 bøger, deriblandt bestselleren *Everybody's Guide to Homeopathic Medicines*. Hans nyeste bog er *The Homeopathic Revolution: Why Famous People and Cultural Heroes Choose Homeopathy* (Forord af Dr. Peter Fisher, Dronning Elisabeths livlæge). Dana bor og praktiserer og skriver fra Berkeley, Californien.

REFERENCES:

- (1) Enserink M, Newsmaker Interview: Luc Montagnier, French Nobelist Escapes "Intellectual Terror" to Pursue Radical Ideas in China. *Science* 24 December 2010: Vol. 330 no. 6012 p. 1732. DOI: 10.1126/science.330.6012.1732
- (2) Ullman D. Homeopathic Medicine: Europe's #1 Alternative for Doctors. http://www.huffingtonpost.com/dana-ullman/homeopathic-medicine-euro_b_402490.html
- (3) Linde L, Clausius N, Ramirez G, et al., "Are the Clinical Effects of Homoeopathy Placebo Effects? A Meta-analysis of Placebo-Controlled Trials," *Lancet*, September 20, 1997, 350:834-843.
- (4) Lütke R, Rutten ALB. The conclusions on the effectiveness of homeopathy highly depend on the set of analyzed trials. *Journal of Clinical Epidemiology*. October 2008. doi: 10.1016/j.jclinepi.2008.06/015.
- (5) Taylor, MA, Reilly, D, Llewellyn-Jones, RH, et al., Randomised controlled trial of homoeopathy versus placebo in perennial allergic rhinitis with overview of four trial Series, *BMJ*, August 19, 2000, 321:471-476.
- (6) Ullman, D, Frass, M. A Review of Homeopathic Research in the Treatment of Respiratory Allergies. *Alternative Medicine Review*. 2010;15,1:48-58. <http://www.thorne.com/altmedrev/.fulltext/15/1/48.pdf>
- (7) Vickers AJ. Homoeopathic Oscillocoquinum for preventing and treating influenza and influenza-like syndromes. *Cochrane Reviews*. 2009.
- (8) Bell IR, Lewis II DA, Brooks AJ, et al. Improved clinical status in fibromyalgia patients treated with individualized homeopathic remedies versus placebo, *Rheumatology*. 2004;1111-5.
- (9) Fisher P, Greenwood A, Huskisson EC, et al., "Effect of Homoeopathic Treatment on Fibrositis (Primary Fibromyalgia)," *BMJ*, 299(August 5, 1989):365-6.
- (10) Jonas, WB, Linde, Klaus, and Ramirez, Gilbert, "Homeopathy and Rheumatic Disease," *Rheumatic Disease Clinics of North America*, February 2000,1:117-123.
- (11) Jacobs J, Jonas WB, Jimenez-Perez M, Crothers D, Homeopathy for Childhood Diarrhea: Combined Results and Metaanalysis from Three Randomized, Controlled Clinical Trials, *Pediatr Infect Dis J*, 2003;22:229-34.
- (12) Barnes, J, Resch, KL, Ernst, E, "Homeopathy for Post-Operative Ileus: A Meta-Analysis," *Journal of Clinical Gastroenterology*, 1997, 25: 628-633.
- (13) M, Thurneysen A. Homeopathic treatment of children with attention deficit hyperactivity disorder: a randomised, double blind, placebo controlled crossover trial. *Eur J Pediatr*. 2005

Dec;164(12):758-67. Epub 2005 Jul 27.

(14) Kassab S, Cummings M, Berkovitz S, van Haselen R, Fisher P. Homeopathic medicines for adverse effects of cancer treatments. *Cochrane Database of Systematic Reviews* 2009, Issue 2.

(15) Witt CM, Bluth M, Albrecht H, Weisshuhn TE, Baumgartner S, Willich SN. The in vitro evidence for an effect of high homeopathic potencies--a systematic review of the literature. *Complement Ther Med*. 2007 Jun;15(2):128-38. Epub 2007 Mar 28.

(16) Endler PC, Thieves K, Reich C, Matthiessen P, Bonamin L, Scherr C, Baumgartner S. Repetitions of fundamental research models for homeopathically prepared dilutions beyond 10-23: a bibliometric study. *Homeopathy*, 2010; 99: 25-36.

(17) Luc Montagnier, Jamal Aissa, Stéphane Ferris, Jean-Luc Montagnier, Claude Lavalley, Electromagnetic Signals Are Produced by Aqueous Nanostructures Derived from Bacterial DNA Sequences. *Interdiscip Sci Comput Life Sci* (2009) 1: 81-90.

<http://www.springerlink.com/content/0557v31188m3766x/fulltext.pdf>

(18) Nobel laureate gives homeopathy a boost. *The Australian*. July 5, 2010.

<http://www.theaustralian.com.au/news/health-science/nobel-laureate-gives-homeopathy-a-boost/story-e6frg8y6-1225887772305>

(19) Davenas E, Beauvais F, Amara J, et al. (June 1988). "Human basophil degranulation triggered by very dilute antiserum against IgE". *Nature* 333 (6176): 816-8.

(20) Maddox J (June 1988). "Can a Greek tragedy be avoided?". *Nature* 333 (6176): 795-7.

(21) Josephson, B. D., Letter, *New Scientist*, November 1, 1997.

(22) George A. Lone Voices special: Take nobody's word for it. *New Scientist*. December 9, 2006.

(23) Personal communication. Brian Josephson to Dana Ullman. January 5, 2011.

(24) Chikramane PS, Suresh AK, Bellare JR, and Govind S. Extreme homeopathic dilutions retain starting materials: A nanoparticulate perspective. *Homeopathy*. Volume 99, Issue 4, October 2010, 231-242.

(25) *Human and Experimental Toxicology*, July 2010:

<http://het.sagepub.com/content/vol29/issue7/>

To access free copies of these articles, see:

http://www.siomi.it/siomifile/siomi_pdf/BELLE_newsletter.pdf